

Møtebok fra møte i Oslo kommunes klagenemnd
Tirsdag 15.03.2022 kl. 16:30

Sak

- 92/22 Klage på vedtak om inntauing av elsparkesykler (21/2824)
- 93/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7022)
- 94/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7023)
- 95/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7024)
- 96/22 Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone D (21/4016)
- 97/22 Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone D (21/2329)
- 98/22 Klage - Avslag på søknad om deltakelse i prøveordning for bildeling (21/3234)
- 99/22 Klage - Avslag på søknad om godkjenning av bildelingsforetak (20/7277)
- 100/22 Klage - Vedtak om inntauing av kjøretøy (21/1857)
- 101/22 Klage - Avslag på søknad om driftstilskudd til frivillighetssentraler for 2021 - Multikulturell Frivillighetssentral
- 102/22 Klage over godkjent avkjøringsplan (22/707)
- 103/22 Klage - Miljøgebyr nr. 3113175 (21/3726)
- 104/22 Klage - Miljøgebyr nr. 3110178 (21/2300)
- 105/22 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100647)
- 106/22 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100694)
- 107/22 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100688)
- 108/22 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100707)
- 109/22 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100689)

110/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100677)
111/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100692)
112/22	Klage - Utmåling av startlån og tilskudd til etablering (21/100693)
113/22	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100591)
114/22	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100678)
115/22	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100725)
116/22	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100727)
117/22	Klage - Tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (22/100085)
118/22	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (22/100094)
119/22	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (21/100708)
120/22	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (21/100682)
121/22	Klage - Avslag på søknad om leie av bolig i Omsorg+ (21/100683)
122/22	Klage på avvisning av klage - Søknad om leie av bolig i Omsorg+ (21/100621)
123/22	Klage - Avslag på søknad om plass på AKS (21/100307)
124/22	Klage - Avslag på utsatt eksamen (22/100019)
125/22	Klage - Avslag på utsatt eksamen (22/100020)
126/22	Klage - Avslag på søknad om utsatt privatisteksamen (21/100335)
127/22	Klage - Avvisning fra eksamen (22/100025)
128/22	Klage - Slutføring av studieplass på praksisbrevordningen (21/100286)
129/22	Klage - Avslag på søknad om ledsagerbevis (21/100722)
130/22	Klage - Vedtak om tjenestepåtale (21/100402)
131/22	Godkjenning av møtebok

Til stede:

Dag Harlem Stenersen	A
Berit Sletvold Tetzschner	H
Pål Martin Sand	A
Aslak Aslaksen	H
Gro Axelsen	A

Sakene 104-130 ble behandlet i lukket møte jf. kommuneloven § 11-5 andre ledd.

Sakene 92-95

Byrådsavdeling for miljø og samferdsel og Bymiljøetaten er invitert til møtet for å besvare spørsmål fra klagenemnda.

Sak 130

Nemnda ble utvidet med to medlemmer under behandling av sak om tjenestepåtale: Gro Axelsen (A) og Aslak Aslaksen (H)

Møtet ble hevet kl. 19:30

Sak 92/22 Klage på vedtak om inntauing av elsparkesykler (21/2824)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Vedtak nr. 1 – elsparkesykkel CRR-RAU den 22. april 2021.

Klagen tas til følge.

Den inntauede elsparkesykkelen sto plassert med fotbrettet parallelt med fortauets lengderetning («i linje med fortauets») i Stensgata et sted mellom midten av fortauets bredde og tilstøtende bygård. Styret var lent skrått inn mot bygården, og sykkelen opptok ca. en tredjedel av fortauets bredde.

Klagenemnda finner ikke at sykkelen sto til «unødig hinder eller ulempe» i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi den gjenstående delen av fortauets er tilstrekkelig bredt til at ulike trafikanter kan passere sykkelen og hverandre.

Til klagers anførsel om manglende dokumentasjon som kan begrunne vedtaket, bemerker klagenemnda at Bymiljøetatens daterte bilder og notater i inntauingsjournalen gir et godt underlag for å vurdere om vedtaket er fattet på et riktig faktisk grunnlag, og om lovens og forskriftens vilkår er oppfylt. Klagenemnda kan ikke se at det kan kreves noen ytterligere dokumentasjon eller begrunnelse enn det som er fremlagt for nemnda.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge.

Vedtak nr. 2 – elsparkesykkel AZR-WNB den 29. april 2021.

Klagen tas ikke til følge.

Bilde av den inntauede elsparkesykkelen viser at den er plassert med fotbrettet på skrått midt på fortauets i Agathe Grøndahls gate. Det var relativt liten plass igjen på fortauets på begge sider.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten i at sykkelen står til «unødig hinder eller ulempe» i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi den gjenstående delen av fortauets ikke er bred nok til at ulike trafikanter kan passere sykkelen og hverandre, og fordi sykkelen står som en unødvendig «forstyrrelse» midt i en ellers fri gangbane. Klagenemnda kan ikke se at det er konkrete omstendigheter eller rimelighetshensyn som tilsier en annen konklusjon i denne saken.

Klagenemnda er også enig med etaten i at fjerning av sykkelen er «nødvendig» i lovens forstand, særlig med henvisning til at terskelen ikke kan settes for høyt, og at fortauets var relativt trafikkert.

Til klagers anførsel om manglende dokumentasjon for vedtaket, bemerker klagenemnda at Bymiljøetatens daterte bilder og notat i inntauingsjournalen gir et godt grunnlag for å vurdere om vedtaket er fattet på et riktig faktisk grunnlag, og om lovens vilkår er oppfylt. Klagenemnda kan ikke se at det kan kreves noen ytterligere dokumentasjon eller begrunnelse enn det som er fremlagt for nemnda.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Vedtak nr. 3 – elsparkesykkel TEV-DQM den 29. april 2021.

Klagen tas til følge.

Sykkelen sto plassert med fotbrettet i linje med fortauets i Halvor Schous gate et sted mellom midten av fortauets bredde og brosteinskanthen på den ene siden.

Klagenemnda finner ikke at sykkelen står til «unødig hinder eller ulempe» i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi den gjenstående delen av fortauets er tilstrekkelig bredt til at ulike trafikanter kan passere sykkelen og hverandre.

Til klagers anførsel om manglende dokumentasjon for vedtaket, bemerker klagenemnda at Bymiljøetatens daterte bilder og notat i inntauingsjournal gir et godt grunnlag for å vurdere om vedtaket er fattet på et riktig faktisk grunnlag, og om lovens vilkår er oppfylt. Klagenemnda kan ikke se at det kan kreves noen ytterligere dokumentasjon eller begrunnelse enn det som er fremlagt for nemnda.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

FORSLAG - Vedtak nr. 1 og vedtak nr. 3:

Klagenemnda fremmet følgende alternative forslag i vedtak nr. 1:

Klagen tas til følge.

Den inntauede elsparkesykkelen sto plassert med fotbrettet parallelt med fortauets lengderetning («i linje med fortauets») i Stensgata et sted mellom midten av fortauets bredde og tilstøtende bygård. Styret var lent skrått inn mot bygården, og sykkelen opptok ca. en tredjedel av fortauets bredde.

Klagenemnda finner ikke at sykkelen sto til «unødig hinder eller ulempe» i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi den gjenstående delen av fortauets er tilstrekkelig bredt til at ulike trafikanter kan passere sykkelen og hverandre.

Til klagers anførsel om manglende dokumentasjon som kan begrunne vedtaket, bemerker

klagenemnda at Bymiljøetatens daterte bilder og notater i inntauingsjournalen gir et godt underlag for å vurdere om vedtaket er fattet på et riktig faktisk grunnlag, og om lovens og forskriftens vilkår er oppfylt. Klagenemnda kan ikke se at det kan kreves noen ytterligere dokumentasjon eller begrunnelse enn det som er fremlagt for nemnda.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge.

Klagenemnda fremmet følgende alternative forslag i vedtak nr. 3:

Klagen tas til følge.

Sykkelen sto plassert med fotbrettet i linje med fortauets i Halvor Schous gate et sted mellom midten av fortauets bredde og brosteinskanten på den ene siden.

Klagenemnda finner ikke at sykkelen står til «unødig hinder eller ulempe» i strid med trafikkreglene § 18 fjerde ledd. Dette fordi den gjenstående delen av fortauets er tilstrekkelig bredt til at ulike trafikanter kan passere sykkelen og hverandre.

Til klagers anførsel om manglende dokumentasjon for vedtaket, bemerker klagenemnda at Bymiljøetatens daterte bilder og notat i inntauingsjournal gir et godt grunnlag for å vurdere om vedtaket er fattet på et riktig faktisk grunnlag, og om lovens vilkår er oppfylt. Klagenemnda kan ikke se at det kan kreves noen ytterligere dokumentasjon eller begrunnelse enn det som er fremlagt for nemnda.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge.

:

Votering:

Klagenemndas alternative forslag ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/125- 2

**Sak 93/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne
renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7022)**

Saken ligger til fortsatt behandling.

Arkivsak: 22/126- 2

**Sak 94/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne
renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7023)**

Saken ligger til fortsatt behandling.

Arkivsak: 22/127- 2

**Sak 95/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne
renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7024)**

Saken ligger til fortsatt behandling.

Arkivsak: 22/394- 2

Sak 96/22 Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone D (21/4016)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Vedtak om avslag ble fattet den 17.8.2021. Klagen ble fremsatt 4.9.2021 og er rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 17.8.2021 om avslag på søknad fra Petersen og Mytting om beboerparkeringstillatelse i sone D. Forskrift om beboerparkering, Oslo kommune, fastsetter i § 5 vilkår for innvilgelse av beboerparkeringstillatelse. Det stilles krav til både bosted og til kjøretøy. Begge må være oppfylt for at tillatelse kan innvilges.

I denne saken er spørsmålet om kjøretøyet det søkes om parkeringstillatelse for, fyller kriteriene i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd. Forskriften fastsetter at det ikke gis tillatelse til «bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn».

Det aktuelle kjøretøyet er registrert som «campingbil» i motorvognregisteret. Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene som er nevnt i bestemmelsen skal defineres, og heller ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Klagenemnda viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet til parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk.

«Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å vurdere om kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» slik at det ikke er anledning til å utstede beboerkort.

Klagenemnda har i tidligere saker lagt til grunn at registrering i motorvognregisteret som «campingbil», som den klare hovedregel skal legges til grunn ved vurdering om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet.

Det avgjørende for om en campingbil skal regnes som en bobil, er kjøretøyet fremtoning og bruksområde. I denne saken mener klagenemnda at kjøretøyet er innredet som en bobil, med kjøkkenkrok, spiseplass, oppbevaring osv. Dette taler for at kjøretøyet er å regne som en bobil.

Når det gjelder bruksområde har klager vist til at kjøretøyet brukes til pendling til jobb og overnatting i den forbindelse, til privatbruk og til transport av utstyr og studenter i forbindelse med doktorgradsavhandling. Klagenemnda er enig i at deler av bruken må anses sammenlignbar med en alminnelig personbil. Imidlertid mener klagenemnda at det avgjørende i denne saken er bruken av bilen til overnatting. Nemnda mener den beskrevne bruken av kjøretøyet må sidestilles med bruksområdet for en bobil. Klagenemnda finner ikke å kunne tillegge bruken av kjøretøyet som privatbil avgjørende betydning, når det er klart at kjøretøyet er

innredet med tanke på bomuligheter.

Klagenemnda har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» i unntaksbestemmelsen i forskriftens § 5 b) fjerde ledd.

Klagenemnda har kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/395- 2

Sak 97/22 Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone D (21/2329)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Vedtak om avslag ble fattet den 31.3.2021. Klagen ble fremsatt 12.4.2021 og er rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 31.3.2021 om avslag på søknad fra David Pettersen Eidsvoll om beboerparkeringstillatelse i sone D. Forskrift om beboerparkering, Oslo kommune, fastsetter i § 5 vilkår for innvilgelse av beboerparkeringstillatelse. Det stilles krav til både bosted og til kjøretøy. Begge må være oppfylt for at tillatelse kan innvilges.

I denne saken er spørsmålet om kjøretøyet det søkes om parkeringstillatelse for, fyller kriteriene i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd. Forskriften fastsetter at det ikke gis tillatelse til «bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn».

Det aktuelle kjøretøyet er registrert som «campingbil» i motorvognregisteret. Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene som er nevnt i bestemmelsen skal defineres, og heller

ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Klagenemnda viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet til parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk.

«Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å vurdere om kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» slik at det ikke er anledning til å utstede beboerkort.

Klagenemnda har i tidligere saker lagt til grunn at registrering i motorvognregisteret som «campingbil», som den klare hovedregel skal legges til grunn ved vurdering om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet.

Det avgjørende for om en campingbil skal regnes som en bobil, er kjøretøyet fremtoning og bruksområde. I denne saken mener klagenemnda at kjøretøyet er innredet som en bobil, med kjøkkenkrok, spiseplass, oppbevaring osv. Dette taler for at kjøretøyet er å regne som en bobil.

Når det gjelder bruksområde har klager vist til at kjøretøyet primært benyttes i sommerhalvåret til utflukter i helgene. Klagenemnda mener at den beskrevne bruken av kjøretøyet må sidestilles med bruksområdet for en bobil, da bruken beskrives å i hovedsak være fritidsorientert. Nemnda finner ikke å kunne tillegge bruken av kjøretøyet til flytting/frakt av større ting avgjørende betydning, når det er klart at kjøretøyet er innredet med tanke på bomuligheter.

Klagenemnda har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil», som ikke gis beboerparkeringstillatelse etter forskriftens § 5 b) fjerde ledd.

Klagenemnda har kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/348- 2

Sak 98/22 Klage - Avslag på søknad om deltakelse i prøveordning for bildeling (21/3234)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. bildelingsforskriften § 12. Vedtak om avslag ble fattet den 10.6.2021. Klagen ble fremsatt samme dag, og er innenfor klagefristen.

Klagenemnda vil innledningsvis bemerke at selv om det er gjennomført en testordning om tildeling av parkeringsplasser for bildeling i Oslo kommune, er det først fra høsten 2019 at det har vært innført en ordning hvor foretak kan søke om å delta. Det foreligger dermed lite praksis fra klagenemnda på området.

Klagenemnda legger til grunn at det ikke er bestridt i saken at klager disponerer kjøretøy i henhold til bildelingsforskriften § 2 første ledd bokstav a, og at kjøretøyene er registrert i henhold til § 2 bokstav b. Klagenemnda kan heller ikke se at det er uenighet angående vilkåret i § 2 første ledd bokstav d.

Det følger av bildelingsforskriften § 2 første ledd bokstav c at bildelingsordningen må være åpen for alle og markedsføres bredt. Spørsmålet i denne saken blir følgelig om klager, ved å leie ut sine biler gjennom Getaround sin plattform, oppfyller dette vilkåret.

Forarbeidene til forskriften, byrådssak 1082/19, gir ingen videre veiledning til hvordan dette vilkåret skal forstås. Av forarbeidene fremgår det at: «Vilkårene for deltakelse i prøveordningen innebærer at det er foretak som driver stasjonsbasert bildeling, som kan delta.»

Bymiljøetaten har i behandlingen av saken lagt til grunn at klager ikke er et bildelingsforetak, men et foretak som leier ut biler til andre bildelingsforetak. Etaten har lagt avgjørende vekt på at klager ikke har en egen formidlingsplattform. Klagenemnda er enig i den forståelsen av forskriften som Bymiljøetaten har lagt til grunn.

Formålet med forskriften er å legge til rette for økt bildeling, og bilene som får tildelt dedikerte parkeringsplasser skal være tilgjengelig og disponible for alle som ønsker å benytte seg av bildelingsbiler. Klagenemnda finner at forskriftens vilkår for å kunne delta i ordningen ikke sier noe om at foretaket må ha en egen plattform for markedsføring. En slik forståelse kan heller ikke leses ut av forarbeidene til forskriften. Klagenemnda kan ikke se at byrådet har tatt stilling til spørsmålet om en aktør må ha en egen formidlingsplattform for å oppfylle vilkåret i forskriften § 2 første ledd bokstav c.

Imidlertid finner klagenemnda at tildelingsvilkårene må ses i en større sammenheng. Getaround er godkjent for prøveordningen, og har som deltaker i ordningen anledning til å søke om allsonetillatelse for beboerparkeringsområder og faste oppstillingsplasser for kjøretøy som oppfyller vilkår i ordningen. Ulike underleverandører, slik som Evison, kan inngå avtale med Getaround om å disponere plasser som er tilordnet Getaround. Dersom underleverandørene skal omfattes av ordningen som egne bildelingsvirksomheter, vil det innebære at de både får mulighet til å disponere tildelte plasser via Getaround, og plasser i kraft av å være deltaker i ordningen. I realiteten vil det kunne innebære at Evison vil få 6 anledning til å disponere flere kommunale parkeringsplasser til sine biler enn det andre godkjente foretak får. Alternativt at Getaround vil få flere kommunale parkeringsplasser til disposisjon enn andre

godkjente foretak, ved at de både kan få tilgang til plasser selv, og gjennom leie av biler fra Evision.

Videre er det et poeng at aktører som blir godkjent i ordningen, får en plass i bildelingsrådet. Hvis alle enkeltaktører som deler sine biler via andre plattformer skal anses som et bildelingsforetak, vil det kunne utvanne bildelingsrådets innretning og funksjon. Bildelingsrådet er ikke et folkevalgt organ og har ingen selvstendig beslutningsmyndighet, men skal fungere som et rådgivende organ for kommunen. Bildelingsrådet gir innspill til hvilke områder det er ønskelig og hensiktsmessig at det etableres oppstillingsplasser, gir anbefaling til kommunen om hvilke bildelingsforetak som skal disponere de forskjellige plassene, og kan gi råd og innspill om andre relevante forhold. Etter nemndas vurdering er det å gi egen godkjenning til en aktør som kun leier ut kjøretøy til en leverandør av bildelingstjenester, ikke i tråd med intensjonen i bildelingsordningen.

Klagenemnda finner at Evision sitt behov for biloppstillingsplasser ivaretas ved at Getaround, eller ved at andre bildelingsforetak Evision vil leie sine biler ut til, er en del av ordningen. I teorien kan Evision leie ut kjøretøy til alle godkjente bildelingsaktører. Når Evision er tilknyttet Getaround med et antall biler, kan Getaround søke om å få biloppstillingsplasser til parkering av Evision sine biler. Kommunen har som krav at bilene er tilgjengelige for bildeling 100 % av tiden, men har ikke noe krav om hvem som eier bilene. Evision er derfor ikke utelukket fra muligheten til å få kommunale oppstillingsplasser, men tilgangen vil reguleres gjennom deres forretningsmessige forhold til Getaround eller andre bildelingstjenester, fremfor gjennom godkjenning som selvstendig bildelingsaktør hos kommunen.

Klagenemnda er etter dette kommet til at Evision ikke oppfyller grunnvilkår for bildelingsforetak for å delta i prøveordningen.

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/382- 2

Sak 99/22 Klage - Avslag på søknad om godkjenning av bildelingsforetak (20/7277)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad om godkjenning av bildelingsforetak.

For å bli godkjent som bildelingsforetak må fire kumulative vilkår være oppfylt i henhold til bildelingsforskriften § 2 andre ledd. Ett av vilkårene, som følger av § 2 andre ledd bokstav d, er at foretaket må ha et konsept der bildelingsbilene hentes og leveres samme sted. Klager og underinstansen er enige om at Vy Bybil AS ikke har et slikt konsept. Dette fremgår også av klagen, der klager beskriver sitt konsept som «fleksibel bildeling» der det tillates at en delebil hentes ett sted og leveres et annet sted. Utgangspunktet er derfor at klager ikke oppfyller vilkårene for å få godkjenning etter forskriften.

Klager har vist til en klagesak fra Nabobil om godkjenning etter forskriften, og mener at det i den saken vises til «at § 2, herunder eventuell dispensasjon fra enkeltforhold, bør tolkes i henhold til forskriftens formål som er å legge til rette for økt bildeling».

Klagesaken fra Nabobil, som ble behandlet i klagenemnda 14. april 2020, sak 90, gjaldt tolkningen av vilkåret om å disponere bil gjennom å eie eller leie, jf. bildelingsforskriften § 2 andre ledd bokstav a. Klagenemnda uttalte i saken at ordlyden måtte tolkes i henhold til forskriftens formål, og la i lys av formålet til grunn en utvidende tolkning av ordlyden. Nemnda var imidlertid tydelig på at dette ikke var å anse som en dispensasjon fra vilkårene i bestemmelsen. Klagenemnda er derfor ikke enig i klagers forståelse av denne saken.

Det følger av forvaltningsloven § 40 at en forskrift ikke kan «fravikes av et forvaltningsorgan, med mindre forskriften eller vedkommende hjemmelslov gir adgang til det.» Det foreligger ingen hjemmel til å dispensere fra vilkårene i bildelingsforskriften, og det er derfor ikke adgang til å fravike kravet om at foretaket må ha et konsept der bilene hentes og leveres samme sted, uavhengig av hvordan en slik dispensasjon skulle forholde seg til oppfyllelse av forskriftens formål.

Klager anfører at «ut fra dispensasjonspraksisen i nevnte saker, foreligger det etter vårt syn ikke saklig og rettslig grunnlag for å forskjellsbehandle Vy Bybil ved å nekte selskapet deltakelse i prøveordningen». Klagenemnda kan ikke se at klager har nevnt andre saker enn klagen fra Nabobil i 2020. Nemnda viser til redegjørelsen over, om forskjellen mellom saken nemnda behandlet da og denne saken. Nabobil fikk medhold i sin klage fordi klagenemnda la en annen ordlydsfortolkning til grunn enn underinstansen, ikke fordi det ble gitt dispensasjon fra oppfyllelse av vilkåret. Klagenemnda kan ikke se at det er grunnlag for, eller adgang til, å fortolke inn en rett til godkjenning for foretak som driver «fleksibel bildeling», når ordlyden er klar på at kun konsepter der bildelingsbilene hentes og leveres samme sted, kan godkjennes. Både fakta og anvendelsen av jussen er ulik i de to sakene, og klagenemnda kan ikke se at det foreligger noen usaklig forskjellsbehandling.

Klagenemnda ser ikke grunn til å gå nærmere inn på klagers anførsler om at det er vitenskapelig og praktisk bevist at fleksibel bildeling øker bildeling og reduserer biltrafikken. Dette er etter nemndas syn å anse som argumenter av politisk og ikke rettslig art, som uansett ikke påvirker adgangen til å dispensere fra forskriftens vilkår.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/368- 2

Sak 100/22 Klage - Vedtak om inntauing av kjøretøy (21/1857)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om å fjerne (inntaue) et uregistrert kjøretøy fra Åsengata den 19. mars 2021.

Etter vtrl. § 37 første ledd bokstav a, kan politiet kreve fjernet, eller om nødvendig fjerne eller ta i forvaring, kjøretøy som er plassert i strid med bestemmelse i eller i medhold av vtrl. Kommunen har myndighet til å fjerne kjøretøy etter denne bestemmelsen, jf. vtrl. § 37 fjerde ledd. Det følger av vtrl. § 17 første ledd tredje punktum, at registreringspliktig kjøretøy uten lovlig kjennemerke ikke skal være parkert utover 14 dager på offentlig veg.

På bakgrunn av bilder, kopi av ventilstillingskontroll og Bymiljøetatens redegjørelse, legger klagenemnda til grunn at den aktuelle bilen stod parkert, uten lovlig kjennemerke, fra 2. til 19. mars 2021. Klager har heller ikke bestridt dette faktum. Bilen var dermed parkert utover 14 dager, i strid med vtrl. § 17 første ledd annet punktum. Den kan da i utgangspunktet taues inn og eier belastes kostnadene ved dette, jf. vtrl. § 37 første og syvende ledd.

Til klagers anførsel om at bilen ble tauet inn uten forutgående advarsel, viser klagenemnda til at det ble klistret et varsel om inntauing på klagers bil den 2. mars 2021. Det gikk deretter minst 17 dager frem til inntauing ble rekvirert, og klager hadde i hele denne perioden mulighet til å gjøre seg kjent med varselet. Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten i at bileiers plikt til å holde tilsyn med bilen for å oppdage ny skilting innen 24 timer, jf. forskrift om offentlig parkeringsgebyr § 4, tilsier at et slikt varsel vil være tilstrekkelig. Klagenemnda viser også til at det i tidligere saker for nemnda, bl.a. sak 411/2019 og 412/2019, er lagt til grunn at det ikke har noe å si for lovligheten av inntauingen om eier er blitt varslet i forkant eller ikke.

Klager har videre anført at han må fritas fra å betale inntauingskostnader fordi han ikke fikk informasjon om inntauingen etter at bilen ble tauet inn. Klagenemnda tar her utgangspunkt i Bymiljøetatens standpunkt, om at det ikke gjelder noe ubetinget krav om varsling til eier rett etter inntauing av kjøretøy uten lovlig kjennemerke, må være riktig. Dette har sammenheng med at det i disse sakene ofte er vanskelig, og av og til ikke mulig, å spore opp rette eier. Der det er mulig å spore opp eier, antar klagenemnda likevel at forvaltningens alminnelige plikt til å underrette parten om vedtaket etter forvaltningsloven § 27, må gjelde. Selv om en slik underretning ikke er avgjørende for vedtakets gyldighet, kan det tenkes å få betydning for adgangen til å kreve dekket inntauingskostnader i form av døgnleie for forvaring av kjøretøyet (som løper for hver dag bilen blir stående på anlegget), hvis forvaltningen venter unødvendig lenge med å underrette om vedtaket.

Klagenemnda ser imidlertid ikke at det har vært gjort feil i denne saken som tilsier at hele eller deler av inntauingskostnadene bør frafalles. Spørsmålet om hvor raskt parten bør underrettes, må ses i sammenheng med at det i denne sakstypen (inntauing av bil uten kjennemerker) ofte kan være parten selv som er nærmest til å tilkjenne sin status som eier og part i saken, fremfor Bymiljøetaten, som tidvis ikke har annet valg enn å bruke tungvinte, ressurskrevende metoder som å bryte opp låser. Klagenemnda legger til grunn at eiere av ulovlig parkerte biler må være forberedt på at disse kan bli tauet inn, og at det ikke er urimelig å forvente en viss aktivitet også fra eiers side. Dette gjelder både for raskt å avdekke at bilen er fjernet, jf. ovennevnte tilsynsplikt i forskrift om offentlig parkeringsgebyr § 4, og for å hente den fra inntauingsanlegget i tide, og på den måten redusere kostnader ved forvaring. Informasjon om inntauing, herunder kontaktinformasjon ved behov for ytterligere veiledning, er lett tilgjengelig på Oslo kommunes hjemmesider. Det samme gjelder kontaktinformasjon til vaktentralen på inntauingsanlegget.

I denne saken sendte Bymiljøetaten underretning om vedtak etter elleve dager, og har gitt en rimelig forklaring på hvorfor det ikke ble sendt tidligere. Klagenemnda er av den oppfatning at dette må være tilstrekkelig i denne saken, og klager kan ikke høres med at han skal fritas fra betalingsplikt som følge av sen underretning.

Klager har til slutt anført at en registrering med uriktig registreringsnummer skal ha bidratt til at han ikke kunne gjenfinne bilen før etter 14 dager. Klagenemnda bemerker at klagers påstand om at det tok 14 dager å gjenfinne bilen, er vanskelig å forene med at inntauingsvedtaket er påklaget til riktig instans allerede 11 dager etter at det ble fattet. Klagenemnda kan uansett ikke se at en mulig uriktig registrering fra Bymiljøetaten sin side kan ha gjort at klager fikk noen dårligere mulighet til å gjenfinne bilen enn det som kan forventes og hva som er vanlig. Det vises i den forbindelse til at det må kunne forventes en viss aktivitet fra bileiers side i disse sakene, både for å avdekke at bilen er fjernet, og for å gjenfinne den i tide, slik at kostnadene ved forvaring ikke øker. Selv om det er oppgitt et annet registreringsnummer i underretningen til klager enn i resten av sakens dokumenter, er angivelse av merke og modell korrekt. Klagenemnda kan ikke se at en mulig uriktig angivelse av registreringsnummer i underretningen har vanskeliggjort klagers mulighet til å hente bilen i tide på en slik måte at det bør lede til fritak for betalingsplikt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/468- 3

Sak 101/22 Klage - Avslag på søknad om driftstilskudd til frivillighetssentraler for 2021 - Multikulturell Frivillighetssentral

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Søknaden om tilskudd er behandlet i medhold av Retningslinjer for frivilligsentraler/ nærmiljøsentraler, vedtatt av Kulturdepartementet 23.09.2005, med endringer fra 28.01.2010. Tilskuddsordningens formål følger av punkt 1 i retningslinjene.

Det følger av punktet:

- Frivillighetssentraler/nærmiljøsentraler (heretter kalt sentraler) skal være en lokalt forankret møteplass, åpen for alle som har lyst til å delta innen frivillig virksomhet.
- Sentralen skal utvikles av menneskene som er knyttet til sentralen.
- Sentralen skal være et kraftsenter og kontaktpunkt for mennesker, foreninger/lag og det offentlige.

I retningslinjenes punkt II følger nærmere bestemmelser om organiseringen av sentralene og om virksomheten til sentralen (underpunkt 2). I punkt III omtales finansieringen. Her fremgår av kulepunkt 4 at maksimalt tilskudd bl.a. forutsetter minimum 40 % lokal finansiering av driften. Multikulturell Frivillighetssentral har for 2021 ikke dokumentert at sentralen har mottatt lokal finansiering av driften fra en bydel, verken fra Bydel Sagene eller fra Bydel Alna.

Frivillighetssentralen tilknytning til Bydel Sagene gjennom lokaler i bydelen opphørte 01.12.2020. I klagen 15.04.2021 ble det vist til at sentralen har leid nye lokaler i Bydel Alna. Sett i lys av blant annet dette og at frivillighetssentralen etter det som er opplyst ikke har mottatt lokale midler fra verken Bydel Sagene eller

Bydel Alna for 2021, vurderer klagenemnda at frivillighetssentralen etter en samlet vurdering ikke har dokumentert at den oppfyller tilskuddsordningens formål om at den skal være en lokal forankret møteplass i 2021.

Klagenemnda har kommet til at saken er tilstrekkelig opplyst og har ikke funnet grunnlag for å vurdere sakens faktum opp mot retningslinjene på en annen måte enn det Kulturetatens har gjort. Klagenemnda har etter dette ikke funnet grunnlag for å omgjøre Kulturetatens vedtak helt eller delvis.

Direktøren for Kulturetatens vedtak 25.03.2021, der Multikulturell Frivillighetssentral fikk avslag på søknaden om driftstilskudd, opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/349- 2

Sak 102/22 Klage over godkjent avkjøringsplan (22/707)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Det er en forutsetning for å bygge ny tomannsbolig på adresse Prinsdalsfaret 3 A at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40-43. Krav til den tekniske utformingen for en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt.

Klagenemnda viser til at den godkjente avkjørselsplanen er i samsvar med veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone og kommunens praksis. Nemnda kan ikke se at eiendommen har noe særskilt behov for ytterligere avkjørsel, og viser til at det særlig av hensyn til myke trafikanter i Prinsdalsfaret ikke er ønskelig med ytterligere en avkjørsel til eiendommen.

Klagenemnda opprettholder Plan- og bygningsetatens vedtak av 15.09.2021 om godkjenning av avkjørselsplan.

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/412- 2

Sak 103/22 Klage - Miljøgebyr nr. 3113175 (21/3726)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt 10.08.2021. Klage er fremsatt 21.08.2021, og er innenfor klagefristen. Øvrige vilkår for behandling av klagen er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 08.08.2021 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3113175 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Dunkers gate 4 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klager anfører at smartsekken ikke tilhører gårdeier, og at den enten stammer fra kommunens returpunkt eller nabogården. Videre anføres det at sekken ble fjernet samtidig med en tilsvarende sekk på den andre siden av veien, noe som kan indikere at sekkene er bestilt av samme oppdragsgiver.

Klagenemnda finner at klagers anførsel angående hvor sekken stammer fra ikke kan føre frem. Klagenemnda mener at forholdet som vises på bildene faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Politivedtekten oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde

orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning. Klagenemnda er av den oppfatning av at det er nødvendig å pålegge gårdeier dette ansvaret for at politivedtektene skal fungere etter sin hensikt. På den måten får gårdeier en aktivitetsplikt, og kan ikke belage seg på at andre fjerner avfall.

Klagenemnda har forståelse for at et returpunkt kan generere en viss forsøpling, men dette fritar ikke gårdeier for ansvar for renhold av fortauet etter politivedtektens § 4-3. Gårdeier kan kontakte Oslo kommune ved Renovasjons- og gjenvinningsetaten og be om bistand til opprydding eller tømning av returpunktet, dersom de opplever gjentakende forsøpling ved et returpunkt. I denne saken er det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtektens § 4-3 på grunn av en utplassert smartsekk. Miljøgebyret er ikke ilagt for det forhold at det er søppel på fortauet rett ved returpunktet. Klagenemnda bemerker at utplasserte smartsekker kan medføre økt forsøpling i området, ved at forbipasserende benytter de som søppelkasser. Følgelig er det særlig viktig at slike sekker fjernes snarlig.

Grunnet eiendommens sentrumsnære beliggenhet i en mye beferdet gate, må det kunne kreves hyppigere renhold og tilsyn enn i perifere strøk. Klagenemnda bemerker at Bymiljøetaten festet et varsel på smartsekken, hvor det ble gitt en frist til å fjerne avfallet. Det er i denne saken tale om forsøpling bestående av en smartsekk med avfall i Dunkers gate 4, først observert den 05.08.2021 kl. 20.21. Bybetjenten returnerte til stedet den 08.08.2021 kl. 16.34, og avfallet var ikke fjernet. Det gikk mer enn 48 timer mellom den første kontrollen og frem til det ble ilagt miljøgebyr. Klagenemnda mener at ansvarlig gårdeier hadde tilstrekkelig tid til å besørge rydding av fortauet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtektens § 4-3. Klagenemnda mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne saken omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/464- 2

Sak 104/22 Klage - Miljøgebyr nr. 3110178 (21/2300)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 31.01.2021 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3110178 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling på fortauet utenfor bygården med adresse Josefines gate 3d.

Vedtak om ileggelse av miljøgebyr ble påklaget den 12.02.2021, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt. Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klager anfører at avfallet ikke tilhører gårdeier og at det ikke er inngang til eiendommen der avfallet er blitt plassert.

Klagenemnda mener at forholdet som vises på bildene faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Klagenemnda viser til at politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet er uten betydning. Nemnda er av den oppfatning at det er nødvendig å pålegge gårdeier dette ansvaret for at politivedtekten skal fungere etter sin hensikt. På den måten får gårdeier en aktivitetsplikt, og kan ikke belage seg på at andre fjerner avfallet. Klager kan følgelig ikke høres med anførselen om at avfallet ikke tilhører gårdeier.

Det følger det av politivedtekten § 4-3 at eier av bygning eller grunn i indre by plikter å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Klager har anført at eiendommen har et gjerde mot Underhaugsveien og ingen utgang den veien, og at det ikke kan forventes at hen skal føre tilsyn med fortauet i en annen gate enn den hen bor i.

Klagenemnda har etter en helhetsvurdering av saken kommet til at klager ikke kan gis støtte i sin anførsel. I politiloven § 14 første ledd nr. 2, jf. nr. 1 er kommunen gitt kompetanse til å gi vedtekter med bestemmelser som pålegger eier av hus på alminnelig beferdede steder å holde det rent og ryddig på fortau eller tilsvarende område i umiddelbar tilknytning til eiendommen. Ordlyden i politivedtekten § 4-3, jf. politiloven § 14 første ledd nr. 2, tilsier at gårdeier må føre tilsyn med fortauet også på baksiden av gården, selv når det ikke finnes en port/adgang ut til fortauet. Slik klagenemnda ser det, kan det ikke være avgjørende for tolkningen av bestemmelsen om det er satt opp et gjerde med gjennomgangsmuligheter eller ikke.

Klagenemnda har forståelse for at det kan oppleves krevende for gårdeier å oppfylle renholdsplikten. Imidlertid vil en annen tolkning av bestemmelsen, hvor det legges avgjørende vekt på om gårdeier har en umiddelbar tilgang til fortauet, medføre en tilfeldig behandling av gårdeiere i indre by. Videre vil en slik tolkning føre til at enkelte fortausarealer i indre by ikke har en ansvarlig gårdeier. En konsekvens av dette vil

være at man risikerer å få et stort antall fortaustrekninger hvor ingen er ansvarlig for renhold og rydding som sikrer fremkommelighet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4- 3. Klagenemnda mener at den form for forsøpling som det er tale om i denne saken omfattes av gårdeiers renholdsplikt, og at gårdeier derfor har en plikt til å sørge for at det fjernes.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Saken ble behandlet i lukket møte jf. kommuneloven § 11-5 andre ledd.

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/538- 1

Sak 131/22 Godkjenning av møtebok

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Møteboken fra Oslo kommunes klagenemnds møte 15. mars 2022 ble godkjent.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Saken er ferdig behandlet.

Bystyrets sekretariat
Lina Rosenvinge
utvalgssekretær